

VÅRA
SCHÄFER
HUNDAR

SVENSKA SCHÄFERHUNDKLUBBENS TIDSKRIFT

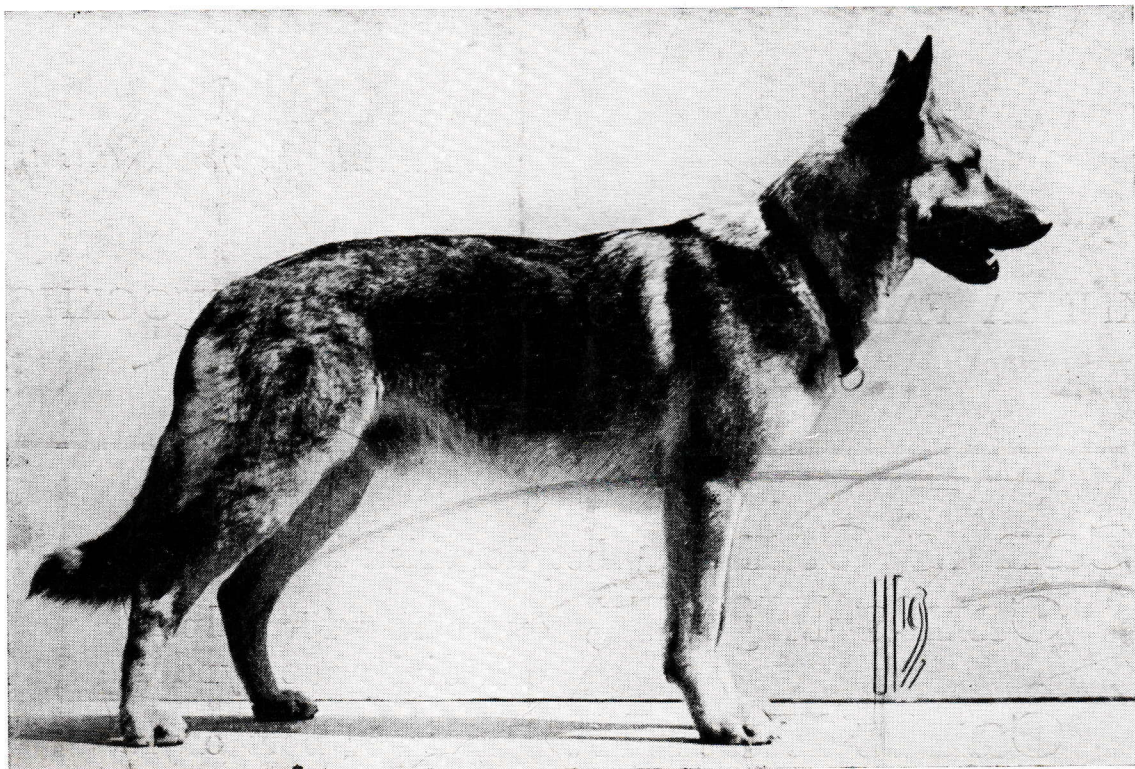

Foto: Uno Friberg.

Billo von Hannover, fallen efter *Iwo vom Hammerstein*, SZ 419407, undan *Stille vom Haus Schütting*, SZ 417959, f. 14 okt. 1935, erövrade 1:sta pris skl o. cert. Göteborg 1937 o. 2:dra ökl SKK:s utställning 1937, 1:sta pris nybörjareklass Svenska Schäferhundklubbens *skyddshundstävling* 1937, ägare Herr Åke Engström, Stockholm.

N:o 2
1937

INNEHÅLL:

Hur en schäferhund skall se ut. — Prisdomeberättelse från Göteborgsutställningen. — Ärlighetsfrågor. — Våra vänner draghundarna av ing. Sven Swärd. — Vad våra klubbmedlemmar kunna uträtta. — Göteborgspropaganda. — Vårkursen. — Vårens tävlingar och utställningar. — Importer m. m.

En burk maga- sinerad vitalitet

En burk Vitakalk - det är en burk magasinerad vitalitet till gagn för Eder hund.

Vitakalkutfordrade hundar äro vitala hundar och vitala hundar äro värdefulla hundar.

Därför har för många hundägare en regelbunden utfodring med Vitakalk blivit ett led i en rationell hundskötsel.

VITAKALK

Vitalitetsbefrämjande tillsatsfoder

TEKNISKA FABRIKEN JOFUR - BOX 646 - STOCKHOLM

Sanus Canis- betyder frisk hund.

Canis-Mjolk, oundgänglig för valpar och digivande hyndor.

Canis-Hundtvål, tager bort ohyra och dålig lukt.

Canis-Hundshampo, bibehåller pälsens lyster.

Canis-Olja, stärker hundens kondition.

Canis-Preparaten- hundar i toppform.

AKTIEBOLAGET **CANIS** STOCKHOLM

Box 646 ————— Tel. 42 06 18

VÅRA SCHÄFERHUNDAR

SVENSKA SCHÄFERHUNDKLUBBENS TIDSKRIFT

Årgång 14

Organ för
Svenska Schäferhundklubben
Ass. med S. K. K.

Red. o. ansv. utg.: Sigfr. Sund
Red.: Ringvägen 110, 4 tr., Sthlm
Tel. 43 61 13

N:o 2, 1937

Hur en schäferhund skall se ut

Ordet Schäferhund består av tvenne delar, schäfer av ordet Schaf = får och ordet hund. En hund alltså för att skydda fårhorden. Schäferhunden av i dag användes emellertid förutom till sitt ursprungliga verksamhetsområde även såsom blind-, skydds-, spår- och sjukvårdshund m. m. och är numera utbredd över hela jorden. Angående hundens härstamning anser v. Stefanitz, schäferhundens moderne nydanare, att den uppstått genom en korsning av den vitgula vildhunden och en mellaneuropeisk varg. På-

pekas måste emellertid, att schäferhunden ej anses ha mer vargblod än andra hundraser. Många människor mena, att varg och schäferhundars utseende äro så lika, att släktskapen skulle vara ganska närliggande, men så är ej fallet. Schäferhunden användes i sitt stamland ännu i mycket stor utsträckning såsom herdehund. Herden arbetar vanligen med två hundar, en äldre hund, som precis vet vad han skall göra, och en yngre hund, som går i lära.

Schäferhundens standard.

Schäferhunden är av medelstorlek eller något över. Han är tämligen långsträckt, kraftig och med väl utvecklad muskulatur. Till sitt väsen är han livlig och vaken, nästan intet undgår hans uppmärksamhet och skarpa sinne.

Skulderhöjden är i medeltal ungefär 60 centimeter och ligger mellan 55—65 centimeter. Höjden skall mätas med stängmätt och avser höjden på benstommen. Måtttagningen tillgår så, att måttsticken ställes lodrätt intill hunden strax bakom frambenet (tangerande armbågsspetsen). Höjden räknas från marken till och med manken; hårmassan medräknas ej. För brukshunden ligga de önskvärda måtten mellan 55—60 centimeter för tikar samt mellan 60—65 centimeter för hundar. Under- resp. överskridas dessa måttgränser minskas schäferhundens bruks- och avelsvärde.

Schäferhundens väsen och framträdande karaktärsegenskaper är vaksamhet, trohet, omutlighet och ambition, vilket gör honom särskilt lämplig som vakt- och skyddshund.

Tilltalande yttre skall eftersträvas, dock få hundens brukshundsegenskaper därigenom icke äventyras.

Huvudet skall motsvara kroppsstorleken utan att vara klumpigt, helhetsintrycket skall vara tort, lagom brett mellan öronen. Såväl framifrån som från sidan sedd skall pannan vara föga välvd; utan eller med endast svagt antydd mittelfåra. Kinderna sträcka sig framåt med mycket svag rundning och utan att vara utstående.

Huvudets överdel (hjässan och pannan) sett uppifrån avsmalnar likformigt framåt från öronen till näsbenet och övergår medelst den långsluttande ej skarpt markerade pannan i den likaledes kilformigt avsmalnande långa och torra nosen.

Nospartiet är kraftigt, läpparna strama, torra och väl slutna, den raka näsryggen löper nästan parallellt med pannans förlängningslinje. *Bettet* mycket kraftigt, med framtänderna gripande skarpt saxartat över varandra; ej överbett och ännu mindre underbett.

Öronen äro medelstora, vid basen breda, högt ansatta; de bäras uppstående, äro skarpt spetsade uppåt och framåttända. Ett Collieliknande öra = vippöra, uppträder under stundom, dock är det uppstående örat att föredraga. Uppfödandet av hundar med genomgående uppstående öron är önskvärt om också öronställningen för brukshunden är en ren bisak. *Kuperade öron och hängöron* måste förkastas. Valpar och unghundar låta öronen hänga till 4—6 månaders ålder, stundom ännu längre.

Ögonen äro medelstora, mandelformiga, något snett ligande och ej utstående; ju mörkare färg desto bättre. Ögat visar ett livligt och intelligent, gentemot främlingar tillbakadraget, misstänksamt uttryck.

Halsen kraftig med väl utvecklad muskulatur, medellång utan löst halsskinn. Vid skarpt uppmärksamhet hålles halsen högt upprest eljest rakt fram.

Bålen: Brösten djupt men ej för brett. Revbenen varken flata eller tunnformiga. *Buken* måttligt uppdragen. *Ryggen* rak och kraftigt utvecklad, ej för lång mellan manken och korset. Bålens längd skall vara större än skulderhöjden; *i sin helhet korta (kvadratiske) hundar* måste förkastas. Schäferhunden skall ej vara någon vild best. Den för herdetjänsten nödvändiga smidigheten uppnås genom kraft och bakdelens vinkling. *Länden* bred och kraftig samt korset långt och svagt sluttande.

Svansen med yvig härrem skall räcka till hasleden. Vid lugnt stillastående hänger svansen ned i en båge, vid spänning och rörelse bäres den mera krökt och högre, dock ej gärna över horisontalplanet. Svansen får alltså ej läggas rak eller i krans på ryggen. Hundar födda utan svans förekomma, men sådana böra ej användas till avel. Korrektionsoopererad svans måste förkastas.

Frambenen: *Skuldrorna* långa och snett ställda, liggande platt intill kroppen, god muskulatur men icke utstående och framåtskjutande. *Underarmen* från alla sidor sedd rak. *Mellanfoten* ej för lodrät.

Bakbenen: Låret brett, med kraftiga muskler. Lårbenet ganska långt och från sidan sett snett ställt mot skankbenet av ungefär motsvarande längd. Hasen kraftig.

Tassarna rundade, korta, väl slutna och välvda. Trampdynorna mycket hårda. Klorna korta och kraftiga samt helst mörka till färgen.

Sporrar, även dubbelsporrar, kunna ofta förekomma på baktassarna. De äro varken felaktiga eller kunna räknas till de nödvändiga eller ens önskvärda raskänнемärkena. Då de ofta förorsaka bred gång och skador på benen, är det lämpligt att borttaga dem snarast efter födseln.

Färgen svart, järngrå, askgrå, rödgul, rödbrun, antingen enfärgad eller med regelbundna rödbruna till vitgråa tecken, gula hundar även med svart sadel, sällan vita uppblandade med mörka fläckar (blå-rödschimmer), mestadels mörkschatterade (svarta toppar på grå, gul, rödgul eller ljusbrun botten med motsvarande ljusare tecken) s. k. varggrå, vildhundens ursprungliga färg. Vita tecken på bröst och fötter tillåtna.

Underullen är utom hos svarta hundar alltid ljusare. Den slutliga färgen hos valpen kan ej bestämmas förrän efter täckhårens genombrott.

Hårrem: typisk är den täta underullen, tack vare vilken schäferhunden har blivit så oberoende av väderleken.

Täckhåret skall vara så tätt som möjligt. Varje hårstrå rakt och väl åtliggande. Huvudets inclusive öronens inner-sidor, benens framsidor, tassarnas och tårnas hårrem kortare, halsens längre och yvigare. På benens baksidor blir håret längre intill mellanfotsleden resp. hasen och övergår på låren till »byxor». Hårets längd är olika och en mängd mellanformer med hänsyn härtill finnes. För kort hårrem är felaktig, för lång verkar som smutssamlare och saknar, om den är av mjukare beskaffenhet, icke sällan underullen.

S. k. öppet hår ej önskvärt, emedan detsamma ej utestänger vätan.

Fel: Alla fel, som påverka hundens bruks-, arbets- och uthållighetsförmåga, i synnerhet en otypisk prägel och ett schäferhundsvidrigt väsen: såsom slöhet, nervositet, ångestbitare och skygghet. Vidare enklidiga kryptorchism¹, vilka fel utesluta från »kärning» och bedömning å utställningar, bristande vitalitet och energi, vek eller svampig konstitution och svag benstomme, starka färgavvikelser.

Albinos d. v. s. hundar med fullständig avsaknad av pigment (färgämne), alltså röd näspegel etc., ävensom s. k. »Weisslinge» (d. v. s. nästan helvita hundar med röd näspegel etc.) få ej »kåras» eller bedömas på utställningar.

Av ytterligare fel kunna nämnas: felaktigheter med avseende å vissa kroppsdelars mått, såsom höga hundar med mycket uppåtböjd (karp) rygg, högbenta och för korta hundar; för lätt eller för klumpig kroppsbyggnad; svankrygg; rakställda extremiteter, ävensom övriga på friheten och energien i rörelserna ofördelaktigt inverkan faktor; vidare för kort och trubbigt eller för svagt och spetsigt eller långsträckt och kraftlöst överkåksparti; över- eller underbett samt andra felaktigheter i bettet, såsom dåligt utvecklat bett. Slutligen fel av mindre betydelse: för mjuk eller för kort hårrem och felande underull; klumpigt huvud eller huvud med för litet djup; utstående tassar och tassar med för lång hårbeklädnad; hängande öron och konstant dålig ställning på öronen; å ena eller andra sättet för mycket krökt eller hoprullad svans och överhuvud taget dålig svansställning; kuperade öron och svans, medfödd stubbsvans.

¹) En testikel liggande i bukhålan och ej i pungsäcken. Dubbelsidig — båda test. l. i bukhålan.

Prisdomareberättelse från Göteborgs- utställningen våren 1937.

Den 18 april hade Svenska Schäferhundklubben anordnat en utställning av schäferhundar i Svenska Mässans lokaler i Göteborg. För anordningarna svarade klubbens avdelning på orten, vilket uppdrag den skötte med heder. De utställda hundarna voro särskilt vad karaktären beträffar av synnerligen förnämlig kvalitet. Blott en enda verkligt karaktärs-svag individ uppvisades av de till 40-talet uppgående hundarna. Det var således med en viss tillfredsställelse jag kunde konstatera, att de goda göteborgarna vinnlagt sig om att uppvisa djur, fria från nervositet, en omständighet, som rosades i göteborgspresen dagen efter utställningen. Bland de utställda hundarna uppvisades en del vinhundstyper, som med uppåtböjd rygg, försluttande kors och uppdragen buk verkade allt annat än bruksdjur. Efter prisbedömningen var anordnad en utmärkt brukshundsuppvisning, ledd av herr Carl-Eric Bohman, Lerum, som där visade sina verkliga domptöregenskaper. Uppvisningen, som besågs av minst 2.000 personer senterades och applåderades livligt.

RAGGEN AV FORSTENA, ett år, (ch. Olav Blitz v. d. Starrenburg—Thoni Janadotter av Ringön), äg. hr. A. Söderkvist, Värnamo. En kvadratisk hund med kort hals, raka bogar, knappt förbröst och bröstdjup samt krullhårig. Utmärkt temperament. 3:e pris ukl.

LORD AV FORSTENA, kullbroder till föregående, äg. Folkskollärare K. J. Höglund, Vargön. En lagom stor hund

med vackra linjer, god benstomme samt goda vinklar och rörelser. Något kohasig i stående men ej under rörelse. Mycket bra temperament. 1:a pris i ungd- och ökl. samt 2:a pris skl.

REX, 14 månader, (ch. Olav Blitz v. d. Starrenburg—Dixie, SKKS 2044 KK), äg. hr. Alf Bengtsson, Gbg. En medelstor hund med ganska kraftigt framparti och bra bröstdjup. Ej tillräckligt kraftig bakdel med något för sluttande kors. Mindre goda vinklar och kort steg samt glad svansföring. Gott temperament. 3:e pris ukl.

HARRAS, kullbroder till föregående, äg. Droskägare Karl Kristensson, Nya Varvet. En hund med ej fullt tillfredsställande karaktär. Kraftig framdel men svag bakdel med något för kort kors. Står fransyskt, särskilt v. fram. Väl ljus färg. 3:e pris ukl.

TARZAN, 10 månader, (Storgårdens Sacco—Dolly av Ringön), äg. Doktor Gösta Backer, Gbg. Medelstor hund med kraftig benbyggnad. Knappt förbröst. Rätt goda vinklar. Bra karaktär. 2:a pris ukl.

TARZAN AV RINGÖN, 10 månader, 707 LL, äg. hr. Johan Johnsson, Gbg. En liten, kraftig, satt hund med något feminint huvud och ej fullt proportionerlig bengrovlek i förhållande till bälen samt något lösa armbågar. Utmärkt karaktär. 2:a pris ukl.

TOTT, 9 månader, (Varro av Barrsäter—Rosita Mixi). äg. Bagarmästare Erik Lundberg, Jonsered. Högbent, för kort och något överbyggd hund med dåliga vinklar och kort steg. Glad svansföring. God karaktär. 3:e pris ukl.

PELLE, 10 månader, (Varro av Barrsäter—Ketti), äg. hr. Sven Olsson, Gbg. En kvadratisk hund med dåligt förbröst och lösa armbågar, kort steg och glad svansföring. God karaktär. 3:e pris ukl.

JIM AV FORSTENA, 2 år, (ch. Olav Blitz f. d. Starrenburg—Thoni Janadotter av Ringön), äg. Ing. P. Nyström, Trollhättan. En medelstor, mager men muskulös hund med goda vinklar bak. Rakitis på frambenen. Något anfrätta tänder samt tångbett. Utmärkt karaktär. 2:a pris ökl.

KLODO AV FORSTENA, 2 år, (kullbroder till föregående), äg. Hr Rolf Svedman, Mölndal. Stor och kraftig hund med utomordentlig benbyggnad, goda vinklar och rörelser. Halsen väl kort och huvudet för litet i förhållande till den kraftiga kroppen. Krullhårig. Tångbett. Utmärkt temperament. 2:a pris ökl.

FLEHJ AV FORSTENA, 2 år, (kullbroder till föregående), äg. Chaufför Gösta Larsson, Nya Varvet. Lagom stor hund med god benstomme, goda vinklar och rörelser. En aning fransysk benställning. Tångbett. Gott temperament. 1:a pris ökl. 3:e pris skl.

BILLO VON HANNOVER, 19 månader, (Iwo vom Hammerstein—Stille vom Haus Schütting) import, äg. hr. Åke Engström, Sthlm. En stor, synnerligen substansfull hund med mycket kraftig benstomme och ett utmärkt bogparti. En aning kort kors och hög svansföring stör något det eljest goda intrycket. Ett härligt bett och dito schäferhundstemperament. Goda rörelser. 1:a pris ökl., 1:a pris skl., cert. och hpr.

KEY AV RINGÖN, 2 år, (Storgårdens Sacco—Mona av Ringön), äg. Typograf Yngve Olsson, Gbg. En proportionerlig hund med något knappt förbröst och bröstdjup. Gott bett. Goda rörelser, men passgångare. God karaktär. 1:a pris ökl., 4:e pris skl.

KIM AV RINGÖN, 2 år, (Storgårdens Sacco—Kajsa II av Ringön), äg. Köpman E. T. Andersson, Gbg. En lagom stor men något för kort hund. Huvudet ej fullt proportionerligt. Tillfredsställande steg. Gott temperament. 2:a pris ökl.

DICK, 3 år, 912 K. K., äg. Hr Emil Eriksson, Gbg. Karaktärssvag, gänglig vindhundstyp, som absolut icke får användas för avel. Inget pris.

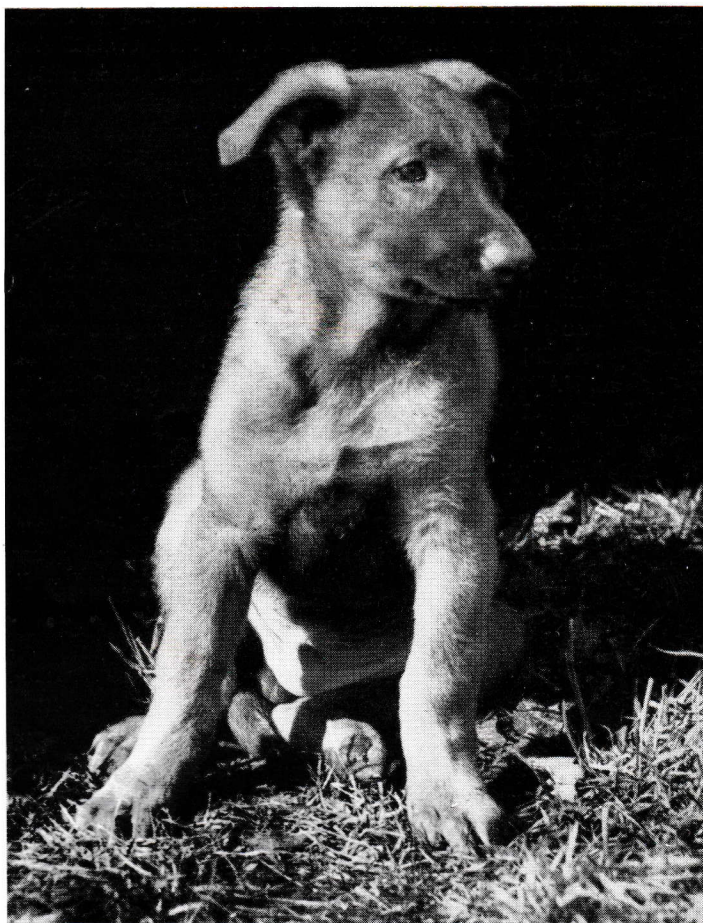
PARRO, 2 år 9 månader, (ch. Tim—Brylle—Morry av Ringön), äg. Hr E. Bengtsson, Gbg. En ej fullt typisk hund med högt och för sluttande kors samt lös rygg. Eljest kraftigt byggd. Goda tänder och utmärkt brukshundstemperament. 3:e pris ökl.

RISKO AV RINGÖN, 2½ år, (Storgårdens Sacco—Kajsa II av Ringön), äg. Handl. Enar Johansson, Gbg. En mager något gänglig hund med förbröst och bröstdjup i knappaste laget. Lösa armbågar. Utmärkt temperament. 2:a pris ökl.

DEFENDER AV RINGÖN, 20 månader, (Storgårdens Sacco—Mona av Ringön), äg. Konditor Ernst Wolter, Gbg. Ej fullt proportionerlig hund med lösa armbågar och ett synnerligen livligt temperament. 2:a pris ökl.

PRIFFE, 18 månader, (Storgårdens Sacco—Micci av Ringön), äg. Åkeriägare Bror Svensson, Gbg. En liten, för mager och lätt men rätt trevlig hund. God karaktär. 2:a pris ökl.

DOLLY II AV RINGÖN, 14 månader, (Storgårdens

Liten blir väl stor (kanske för stor)

Sacco—Kajsa II av Ringön), äg. Rådman Skoog, Borås. Ädel tik med vackra linjer, goda vinklar och vägvinnande steg. Utmärkt temperament. 1:a pris ukl.

KATJA AV RINGÖN, kullsystem till föregående, äg. hr. Linnar Sundberg, Emtunga, Vara. Rätt kraftig tik med dålig bröstanslutning till armbågarna. Något kort kors. Goda rörelser. Bra karaktär. 2:a pris ukl.

DAISY AV RINGÖN, kullsystem till föregående, äg. Polisman Karl Jurell Gbg. Vindhundstyp med goda vinklar och rörelser. Tandlucka. Bra karaktär. 2:a pris ukl.

ROSSI AV DALHEM, 10½ månad, 490 LL. äg. Linjearbetare Otto Ekelöv, Gbg. En överförädlad vindhundstyp med för sluttande kors och uppdraget njurparti samt lösa armbågar. God karaktär. 3:e pris ukl.

LAJLA AV DALHEM, kullsystem till föregående, äg. Ing. Egon Carlsson, Gbg. En kraftig och ädel tik med utvecklade förbröst, raka bogar samt kohasig. Stöter fram under trav. God karaktär. 2:a pris ukl.

VIKUNJA VOM HAUS SCHÜTTING, 18 månader, (Armin vom Milzauer Königsgärtchen—Courage vom Haus Schütting), äg. Dir. H. Andreasson, Mölndal. En substansfull, verklig schäfertik med mycket kraftig benbyggnad. Något kort hals, som hålles väl högt under stående. Utmärkta vinklar och rörelser samt ett härligt brukshundstemperament. 1:a pris ukl, 1:a pris ökl, 1:a pris skl, cert. och hpr till utställningens vackraste hund.

DIXIE AV RINGÖN, 4 år, 1473 J.J. äg. hr. Kjell Michaelsson, Göteborg. En ädel, kraftig tik med goda ben och rörelser. Ryggen en aning sänkt. Utmärkt karaktär. 1:a pris ökl, 2:a pris skl.

TUSSI AV RINGÖN, 2½ år, (Storgårdens Sacco—Kajsa II av Ringön), äg. hr. Wilh. Fontenay, Göteborg. En lagom stor tik med kraftig benstomme. Goda rörelser. Uppdraget njurparti. God karaktär. 2:a pris ökl.

DIXI II AV RINGÖN, 3 år, (Storgårdens Treu-ch. Jana II av Ringön), äg. hr. Rickard Pihl, Göteborg. Ädel kraftig tik med goda vinklar och rörelser. Något lösa arm-bågar. Gott temperament. 1:a pris ökl.

LORRY, 20 månader, (Tripp av Ringön—Miss av Fåglabo), äg. Verkm. Walter Rienäcker, Kungsbacka. En substansfull tik med djupt bröst. Goda vinklar och rörelser, men stupar något framåt under trav. Bra temperament. 1:a pris ökl, 3:e pris skl.

KARA, 3 år, (Tasso—Letty), äg. Chaufför Oskar Lindesjö, Utbynäs. En lagom stor tik med något sänkt men ändå fast rygg. Tunnsformad bröstskog. Bra förbröst och bröstdjup. Något veka extremiteter. Bra karaktär. 2:a pris ökl.

TUSSY AV RINGÖN, 14 mån., (Storgårdens Sacco—Mona av Ringön), äg. hr. Axel Juhlin, Göteborg. En kraftig och synerligen tilltalande tik i största laget. Bra för-

bröst och bröstdjup. Goda vinklar och rörelser. Utmärkt karaktär. 2:a pris ökl.

KATJA, 5 år, 1254 H.H., äg. hr. Karl-Erik Bohman, Lerum. Tiken uppvisades i alldeles för fet kondition, varför något detaljdomme icke kunde givas. Utmärkt karaktär. 3:e pris ökl.

I typklassen uppvisades två tikar, som godkändes, enär de voro typiska för rasen. Dock hade jag önskat dem litet mera substansfulla. Bägge hade ett utmärkt brukshunds-temperament. De bägge tikarna voro Lady, gulbrun med svart sadel, f. d. 24/6 1936, äg. Virkesmästare Charles Bowwall, Gbg. och Zenta, grå med ljusa tecken, f. d. 20/3 1935, äg. hr. Ingmar Abrahamsson, Gbg.

I avels- och uppfödareklass tävlade Polisman Arvid Saxling (Kennel av Ringön) och Folkskollärare Karl J. Höglund (Kennel av Forstena), därvid hr Saxling erhöill 1:sta och hr Höglund 2:a pris.

Till min ringsekreterare, hr Erland Lorné, för god hjälp och till avdelningsstyrelsen, medlemmar och utställare för angenäm samvaro mitt hjärtliga tack.

Sigf. Sund

Ärftlighetsfrågor

I klubbens tidskrift häfte 1/1930 var införd en artikel med ovannämnda rubrik. Artikeln, som skrivits av dr. J. Prüfer, var en ren översättning. De i densamma anförda synpunkterna äro värda att ännu en gång komma inför medlemmarnas ögon, särskilt med tanke därpå, att av klubbens nuvarande medlemmar blott ett fåtal, voro med på den tiden, då artikeln var införd. Dr. Prüfer skriver:

Om vi för att taga ett exempel para två schäferhundar, så vänta vi naturligtvis att avkomman skall bli schäfervalpar. Vi räknar sålunda med att hos avkomman återfinna föräldrarnas kännetecken. *Detta överförande av egenskaper och kännetecken från föräldrarna på barnen är det vi kalla ärftlighet.* Men det är icke färdiga egenskaper och karaktärsdrag som förärvas utan endast anlag, som genom yttre påverkan måste uppbyggas, om de skola nå sin fulla utveckling. Det är viktigt att veta hur långt denna ärftlighet sträcker sig, ty *uppfödning är i dessa dagar intet annat än ärftlighetsvetenskap omsatt i praktiken.*

Taga vi i betraktande ett antal djur av samma ras, helst syskon, så kunna vi fastställa, att de i hög grad likna varandra, men att de i många fall ingalunda äro fullkomligt lika. Så t. ex. varierar storleken inom vissa gränser. Vid en mätning skall man finna, att det största antalet djur faller inom den för rasen normala storleksgruppen, under det att antalet individer i varje storleksgrupp blir mindre ju mer den avlägsnar sig från den normala. Bland 350 stycken schäferhundtikar skulle man få ungefärligen följande resultat om 63 cm. tages såsom det normala höjdmåttet:

Storlek i cm.:	59	60	61	62	63	64	65	66	67
Antal djur:	1	9	32	74	100	82	39	11	2

Denna uppställning förklarar vad jag här ovan velat ha sagt. Man kallar dessa avvikelser — i detta fall i fråga om storleken — för »variationer», således egenskaperna »variera». Ovanstående tabell kallas »variationslängd» och skillnaden mellan det största och minsta måttet — här alltså 8 cm. — för »variationsbredd». Ju större »variationsbredden» är, d. v. s. ju vidare gränserna äro mellan vilka en egenskap varierar, desto mindre konstant är rasen beträffande denna egenskap och omvänt. Det gives mycket stabila djurraser med mycket ringa variationsbredd som t. ex. den Oldenburgska hästen och många fårraser, där

man knappast kan skilja det ena exemplaret från det andra. Det finns emellertid många föga stabiliserade raser, särskilt de som stå på en låg avels- och kulturnivå. Variation förekommer hos varje egenskap och varje kännetecken och för alla egenskaper, som kunna mätas eller räknas, kan man uppställa motsvarande variationslängd.

Variationen framkallas dels genom klimatets (vatten, ljus, temperatur, luft), närings och motionens inflytande, dels genom förändring i fortplantningscellerna. Om en av schäferhundsvälparna i en kull är särskilt livlig, så kommer den genom sin ständiga rörelse att få starkare muskulatur, större hjärta och lungor än sina syskon. Variationerna i dessa delar bliva sålunda tydligt märkbara. Utplaceras en kull på olika platser med olika klimat och olika dietförhållanden etc., så uppträder på grund härav i ögonen fallande efter födseln förvärvade olikheter. Dessa kallas för »modifikation» och äro icke ärftliga. Den av kullsyskonen, som blir lyckligast lottad beträffande yttre förhållanden, utbildning och behandling, kan bliva sina syskon vida överlägsen i snart sagt alla avseenden, *men behöver därför icke ha något försteg framför dessa såsom avelsdjur.*

Annorlunda är det om i en kull, som blir alldeles likartad behandlad, en valp utmärker sig genom bättre andliga och kroppsliga egenskaper. *Då äro icke de yttre förhållandena orsak till denna bättre utveckling*, ty dessa voro ju lika för alla, utan *anlagen* voro bättre, och dessa ha icke sitt säte i kroppen utan i fortplantningscellerna. För att kunna förstå detta, måste man ha klart för sig hur nedärvingen tillgår. Det enda varmed en hanhund kan inverka på sin avkomma äro de i testiklarna bildade sädeskropparna. Sålunda måste i dessa alla de anlag ligga förankrade som hunden nedärver på sin avkomma. Vi veta nu genom otaliga försök, att inflytandet av omgivningen blott inverkar på kroppen, men icke på hundens sädeskroppar eller tikens äggceller, vilka man tillsammans betecknar såsom fortplantningsceller. Kraftig näring eller träning utbildar blott kroppen, *men har intet inflytande på fortplantningscellerna.* Härigenom förklaras också varför skador eller stymplingar t. ex. kupering av svansen eller öron aldrig nedärvs. Och så är det med allt inflytande från omgivningen. Simmentalerboskap, som överfördes till Afrika, antog helt nya former. De anpassade sig efter den nya omgivningen och blevo mindre,

lättare, högbenta o. s. v. och erinrade endast i fråga om färgen om de forna simmentalerna. Efter generationer förde man sådana förändrade djur åter till hemlandet och se, efter kort tid blev deras avkomma alldeles lik de inhemska djuren. *Det afrikanska klimatet och födan där hade endast övat inflytande på kroppen ej på fortplantningscellerna.* Det har någon gång framhållits att genom utbildning och träning upparbetade själs- och kroppsformögenheter, om de genom långvarig övning liksom övergått i blodet, skulle kunna förärvas. *Detta är emellertid felaktigt.* Ty man måste helt skilja på fortplantningscellerna och kroppen i övrigt. *Intet kan förärvas, som icke har sitt säte i dessa celler.* Genom övning och undervisning utbildas nog kroppen och själsformögenheterna, *men fortplantningscellerna förbliva oförändrade.* Vore det ej så skulle djuruppfödningen redan hunnit mycket, mycket längre. Sedan årtionden ha avels- och uppfödningförhållandena för våra husdjur varit de tänkbara bästa. Alltid väljer man med största omsorg ut de bästa djuren för avel, *vilket sålunda borde ha fört vår djuruppfödning till svindlande höjd.* En i tjänsten grånad polishund måste enligt ovanstående antagande efter parning med en god polishundstik sätta till världen idel för polistjänst begåvade valpar, en genom mycken rörelse muskulös herdehund liksom varje mänsklig kraftatlet idel små »muskelnillen». *Om så skulle vara fallet, då skulle vi ha det bra.*

Det finns emellertid inflytanden, som påverkar såväl kroppen som fortplantningscellerna och förändringar av detta slag äro naturligtvis ärftliga. Man kallar dem i motsatts till modifikationerna för »mutationer». Man hör ofta den åsikten uttalas, att taxens framben ha blivit krokiga på grund av anpassning efter arbetet i gryt, ty hundens förfäder äro icke krokigbenta. Vi använda emellertid också foxterriern för grytarbete, men det faller aldrig denna in att under tidernas lopp skaffa sig krokiga ben för att ha det lättare i grytet. Förloppet var ett helt annat. Grytarbetet var ej det primära, som förde de krokiga benen med sig, utan omvänt. Naturen tillät sig det skämtet, att en gång i en kull valpar med normala ben även frambringa en med krokiga. När man sedan använde detta djur till avel, fann man, att denna nya egenskap förärvade sig. *Den var sålunda icke inskränkt endast till kroppen utan hade även sitt säte i fortplantningscellerna.* Orsaken är obekant, som vid de flesta mutationer. Att denna åsikt är riktig, visar exemplet från Englands Anconfår. Det föddes där i en fårhjord ett krokigbent lamm, som förärvade denna nya egenskap. Så uppstod det nya krokigbenta Anconfåret, som man behöll, emedan dessa djur icke kunde hoppa över stängsel. Exemplet skulle kunna mångfaldigas i det oändliga. På motsvarande sätt ha många egenskaper hos våra hundar uppkommit genom mutationer i de fall, då de icke kunna hänföras direkt från den ursprungliga stamformen. Våra herdehundsfamiljer kunna föras tillbaka till en eller flera förfäder, som framvisat *sammanhållningsinstinkten* såsom en ny förvärvbar egenskap. På människan kom det sedan an att utbilda detta plötsligt framträdande anlag och att befästa det hos avkomman genom särskild inavel. Lika ofta som sådana förmåliga mutationer (vinstmutationer) uppträda kunna även spräng bakåt i utvecklingen inställa sig (förlustmutationer), varigenom redan för handen varande egenskaper plötsligt försvinna för att icke mer återuppträda.

Av det hittills sagda torde det även för lekmanen bliva klart hur komplicerat och delvis outforskat ärftlighetsproblemet är. Så mycket mer som icke blott föräldrarna utan även förfädrarna i en grå forntid öva sitt inflytande på det

Jerry, 688 JJ, som var fallen ef. ch. Gossen av Espemoen, har avlivats på grund av obotlig sjukdom. Såsom minne av Jerry har äg., Telegraf-tjänsteman Hj. Jansson, uppsatt ett ståtligt vandringspris för spårhundar, benämnt: »Jerry's vandringspris».

nya släktets daning. Man kallar framträdande av egenskaper hos förfädrarna för bakslag eller »atavism».

Jag vill ännu en gång göra en kort sammanfattning. *Intet djur är det andra fullkomligt likt, tvärtom visar varje kroppsdel, varje kännetecken, varje egenskap vissa skillnader i förhållandena till rasfränderna.* Man kallar dessa skillnader *variationer.* Äro dessa framkallade genom *olikheter i fortplantningscellerna*, så äro de *ärftliga* och kallas *mutationer*, hava de däremot uppstått genom *olikheter i levnadsomständigheter* (klimat, föda, övning), så beröra de endast kroppen, *äro icke ärftliga och kallas modifikationer.* Det är ofta svårt att fastställa, om en ändring är en *mutation* eller en *modifikation*, ty det gives *övergångsformer*, och samma *avvikelse kan hos det ena djuret vara ärftligt men icke hos det andra.*

Vad lär oss då detta för aveln? — Två härligt utvecklade djur, som i hög grad likna varandra, *kunna ha helt olika avelsvärde*, ty den ena kan hava sina goda egenskaper helt genom arv, den andra blott på grund av utmärkt uppfödning och vård. *Den förre kommer att förärva* den goda kroppsbyggnaden, de rätta proportionerna och födgeniet, *den andre icke.* Det kan man emellertid icke se på djuren. *Endast på avkomman kan man bedöma avelsvärdet hos ett djur.* En individ med goda anlag, som genom dålig uppfödning har blivit liten och oansenlig, lämnar bättre avkomma än ett djur, som genom särskild god vård har nått bättre utveckling och gör ett gynnsammare intryck men som icke har de erforderliga inneboende ärftliga egenskaperna. På grund härav förekommer det ofta, att hundar med utmärkt exteriör och finaste utställningspris lämna dålig avkomma, medan till det yttre obetydliga ofta få bra understundom t. o. m. utmärkt avkomma.

Till sist vill jag utan att närmare ingå på de vetenskapliga bevisen här för endast fastslå, att den inrotade tron på att ett snedsprång med en hund av annan ras skulle utöva ett dåligt inflytande på senare rasrena kullar, är absolut felaktigt. Man behöver sålunda aldrig sätta tro till snusfornuftiga påståenden, att tiken genom en olyckshändelse skulle vara »förstörd». Har tiken ett gott avelsvärde i och för sig,

bibehåller hon blott detta i lika hög grad även efter en oäkta kull.

Det är naturligtvis omöjligt att inom ramen för en kort uppsats uttömmande behandla ärftlighetsproblemet. Jag har närmast gjort ett försök att för den i dessa frågor oinvidge läsaren framställa några grunddrag i denna viktiga fråga.

Dr. J. Prüfer.

Våra vänner draghundarna

av ingenjör Sven Swärd.

Draghundssporten har under de senaste åren börjat bli mer och mer allmän och detta med rätta, ty som dragare kan hunden bereda sin husse och matte många glädjestunder och mycken nytta. Den motion, som vi på detta sätt skaffa våra hundar, är av välgörande art i det de få sin bröstkorg och muskulatur väl utbildade, och det är en fröjd att se muskelspelet på en vältränad draghund.

Då schäfern nog är den »sällskapshund», som är mest lämpad såsom draghund, böra vi allmänt använda och uppfostra våra schäferhundar för denna uppgift. Det gäller med denna dressyr som all annan, att man får knalla sakta i backarna och ej begära för mycket att börja med. Är hunden appelldresserad går det dock fort nog att få honom dragvan. Jag vill dock giva det rådet: var försiktig att börja med, särskilt om Ni har att göra med en unghund, så att ni ej skrämmer honom, ty har hunden en gång fått motvilja för dragningen, får man svårt att få fram den rätta dragglädjen hos honom.

Låt hunden först bekanta och vänja sig med selen, anspänn honom så först för lösa skacklar, vilka man till att börja med bär upp bakre delen av. När han vant sig vid detta, får han släpa dem på marken. Nu är han mogen att anspännas för pulkan, som att börja med skall vara utan last, vilken sedan så småningom ökas.

Då vi här i Stockholm och söderut vanligen äro dåligt lottade med snö, och pulkan i dåligt före lätt förstöres av sand och sten, är det många vintrar svårt att få hunden tränad. Vi behöva dock ej vara överksamman under den snöfattiga delen av året. Finnes blott intresse och man på allvar vill gå in för draghundssporten, kan man göra som grönländarna, vilka redan på eftersommaren börjar dressera sina unghundar och låta dem draga lämpliga oömma järnföremål. Man kan börja köra på relativt tunt snötäcke, om man selar hunden framför en sparkstötting. Att köra på detta sätt har sina fördelar i det man hela tiden har hunden bättre i sin hand. Placerar man sig själv bakom sparkstöttingen, kan man allt efter föret ibland åka och ibland gå.

Kommandoorden äro »Marsch» vid igångsättande; »hej-hej» vid ökning av fart; »sakta» (uttalas långdraget) vid minskning av fart samt »halt» (uttalas långdraget), när hunden skall stanna. Dessutom kan man genom sparkstöttingen samtidigt med kommandoorden giva hunden känselretningar sålunda:

»marsch» åtföljes av en sakta påskjutning; »hej-hej» åtföljes av en kraftig påskjutning; »sakta» åtföljes av en svag inbromsning; »halt» åtföljes av en kraftig inbromsning.

Nämnda manuella ingripanden användas dock endast under inlärandet av kommando och särskilt får man vara

försiktig med inbromsningarna, ty hunden kan annars lätt få den vanan att stanna så fort det tager emot någonstans.

Har man så till slut fått sin hund dragvan, kan man gärna inte få en trevligare färdkamrat på sina skidfärder. Men kom ihåg, att en aldrig så vältränad och stark hund har sin kraftbegränsning och får ej lämnas ensam med att själv klara alla situationer, utan behöver ett litet handtag då och då.

Åsikterna om hundens användbarhet som dragare vid längre skidfärder i fjällen äro delade. Såväl goda som dåliga erfarenheter hava gjorts. Men planeras en fjällfärd rätt med tanke på årstid och snöförhållanden tror jag, att de dåliga erfarenheterna delvis kunna förebyggas. Misslyckanden, som hava gjorts med draghundar i fjällen, hava förorsakats av djup lössnö, därför att hunden icke får nödigt fotfäste, varför hans dragförmåga nedsättes i hög grad. Under dylika förhållanden skall föraren med en lång lina kopplad i pulkan hjälpa hunden eller själv spänna sig i skaklarna och draga pulkan till dess bättre snöförhållanden uppnåtts. Man bör så fort som möjligt försöka komma ur skogsområdena och söka uppnå öppna platser, där snön alltid är bättre packad. Med litet övning går det bra att själv draga pulkan. Själv har jag, innan jag fick hund, dragit min pulka c:a 75 mil på långfärder i Lapplandsfjällen. Jag går så långt, att jag vill påstå, att den som kommer tillbaka från en fjällfärd och säger, att han måst vända, därför att det var för mycket lös snö, sådant har nämligen inträffat, han har nog i de flesta fall antingen saknat rutin eller också har han varit för bekväm av sig.

Under gott före följer en tränad hund en skidlöpare under god fart med upp till 50 kg. last incl. pulkans vikt. Så stor last bör man emellertid endast i undantagsfall gå upp till.

Man bör om möjligt försöka undvika s. k. *skrågång* (snedning av fjällslutningar), emedan detta är för hunden synnerligen påfrestande, enär pulkan här sladdar på tvären och dess tyngd härigenom betydligt ökas. Är det ej möjligt att undvika skrågång, har man i pulkans bakre ända ett c:a 5 meter långt rep, med vilket man då lätt kan hålla pulkans bakre del uppe och därigenom undvika sladdningen.

Alla schäferhundar ha ej i samma utsträckning som grönhunden och grönländshunden förstånd att gräva ned sig i snön och på så sätt skydda sig mot vind och kyla. Därför bör man vid raster i sträng kyla och hård vind se till att hunden har lä. Rastar man på öppna fjällheden bör man gräva en grop i snön eller placera några snöblock, utskurva ur snön, som vindskydd.

Om man låter hunden sova i oeldat rum, bliver han förvånansvärt fördragsam mot köld. Själv har jag övernattat

med min hund både i tält och snöhydda under en yttertemperatur av -15° , utan att hunden visade tecken till att frysa.

Hundens matfråga under fjällfärder anser jag ej är lämpligt löst. Den mest använda färdkosten består enligt mönster från Kanada och Grönland av torkad fisk, men om denna föda är så lämplig för våra sällskapshundar torde vara omtvistad.

En del hundar förtära ej fisk förrän efter andra eller tredje dagen, vilket måste verka nedsättande på deras kondition, och då hunden ju är den som under långfärder får draga största lasset, bör nog mera omtanke ägnas denna fråga. Ibland våra medlemmar torde helt säkert finnas de, som skulle kunna ge anvisning på en lämplig färdkost. Då en diskussion i denna fråga helt säkert skulle vara mycket givande, hoppas jag vår redaktör öppnar sina spalter för denna sak. Som ledning vill jag nämna, att maten måste vara lätt och ej bereda några svårigheter vid tillagning.

Som slutomdöme vill jag säga, att en tränad draghund möjliggör för sin husse eller matte att på ett helt annat sätt njuta av fjällfärden. Skall man själv draga eller bära sin packning, kan detta mången gång bli rätt så betungande. Är man trött trubbas iakttagelseförmågan av och mycket av de underbara saker, som fjällvärlden har att bjuda på, går man miste om. Bara anblicken av sin trogna och tåliga färdkamrat gör en glad och kommer en att se gladare och ljusare på saker och ting, varigenom skönhetsvärdena på rätt sätt tillvaratas.

Vad våra klubbmedlemmar kunna uträtta

Ute i våra bygder finns många schäferhundar, vars ägare inte känna tillvägagångssättet vid sina hundars uppfostran. Ett enda litet ord i rätan tid kan i de flesta fall göra underverk. Klubbens medlemmar ha här en stor mission att fylla. Råkas händelsevis en schäferägare, som inte har pli på sin hund, utan som låter densamma sätta skräck i en hel omgivning, är ett ingripande på sin plats. Efterföljande får tala för sig självt.

Vad en gammal gubbe sade.

— Det där är väl något schäferartat, sade en gammal gubbe i Åsele, medan vi stodo och ryktade Nipstadens Charlie, som är fallen efter Ch. Olaf (Blitz) v. d. Starrenburg och Vargamors Häxan.

Vi bekräftade gubbens misstankar, och så kom samtalet i gång om hundar i allmänhet, och de närmaste minuterna underhölls gubben med olika mer eller mindre trovärdiga historier om jakt och bondhundars enastående prestationer. Sedan kommo vi åter in på schäferhundfrågan, en ras, som gubben inte hade något vidare förtroende för.

— Nej si, schäfrar, sade han, de' är allt några lömska, elaka hundar de'. Det skall jag väl veta, som bor här i Åsele, där det finns ett sådant där rovdjur, som hela platsen är rädd för, och som inte ens hin själv vågar komma i närheten av. Ja, det är faktiskt så, att den rusar på varje människa, som kommer i närheten av gården, och det sägs, att den redan bitit flera stycken!

— Men är farbror riktigt säker på att det är en schäfer då?, frågade vi intresserade.

— Ja, nog tycker jag, att han liknar den där, sade han med övertygelse och vände snusbussen i munnen.

Fot. Olle Bågenholm.

Gubben Söderqvist med sin Boy instrueras av reklamchef Nielsen.

Vi för vår del hade förstas aldrig hört talas om någon schäfer i Åsele, varken från våra utställningar eller i schäferhundstidningen, men icke förty fortsatte vi samtalet med dödsförakt, och lyckades i sådan grad övertyga gubben om våra domptöregenskaper, att han till slut gick med på att visa oss till »odjurets» läger, men på det villkoret, att vi lovade först gå in genom trädgårdsgrinden. Vi hade naturligtvis väntat oss det vanliga misstaget, och på vägen blev vi av gubbens skräckhistorier mer och mer övertygade om att vi skulle få träffa en galen gråhund eller i bästa fall en misshandlad bondhund med en och annan droppe schäferblod i sina ådror.

Men döm om vår förvåning, då ett riktigt vackert exemplar av den ädla schäferhundsfamiljen kom utrusande med rest ryggborst och svansen rakt i vädret.

— Nu kommer han! Ett förtvivlat nödrop från vår ledsagare, som skyndsammast intog en skyddsställning bakom ett staket. Det visade sig mycket snart, att »det hemska rovdjuret» knappast uppmärksammade oss, emedan hela hans »krigslust» riktade sig mot Nipstadens Charlie, som trots god och långvarig dressyr, även morskade upp sig, och intet hellre önskade än ett stilla »kurr».

Medan »husse» höll ordning på den uppkopplade Charlie, tog »Bågis» (= Fotograf Olle Bågenholm) ett järngrepp på det fruktade djuret, som strax under glad svansviftning slängde en lång tunga i ansiktet på »Bågis». *Ledsagaren bakom staketet* och ett halft dussin intresserade åskådare höllo sig på behörigt avstånd.

— Boy! Boy! röt hundens tillskyndande ägare med handen i högsta hugg — har jag inte sagt, att du inte får skälla på främmande!

Med några lugnande ord lyckades vi snart övertyga ägaren, en sadelmakare Söderqvist, om att ingen fara var på färde, och att vi voro situationen vuxna.

Snart hade vi Charlie lugn och from som ett lamm, och gubben Söderqvist sin Boy i koppel; och så dröjde det inte länge förrän samtalet kom in på schäfrar. Någon stamtavla på Boy hade S. inte brytt sig om att skaffa, enär han tvivlade på en sådans praktiska värde i ett samhälle som Åsele.

— Men hunden är klok, det kan Ni gi er katten på. Han kan sitta på en stol med en pipa i käften, och de har jag lärt en själv! En gång bet han en grabb, som kastade sten på den, men då fick han ordentligt med stryk. — Nej, inte

gick det att få tag i den precis i samma ögonblick inte, men sen si — !

»Bågis» och jag blevo eld och lågor. Här fanns det faktiskt en mission att fylla. Snart nog funno vi, att gubben var mer än fäst vid sin Boy, och att han av ren okunnighet hittills inte fått den glädje av hunden, som tillkommer ett flertal schäferägare, vilka haft fördelen att under sakkunnig ledning fått lära sig hunduppfostrans sköna konst. Trots sin höga ålder, visade sig gubben Söderqvist besitta en ungdomlig syn på saker och ting, och det var inte att undra på som hr S. i unga dar seglat världshaven och varit med om litet av varje. Som gammal sjöman var han inte alls emot att lära sig någonting nytt.

— Nej då, försäkrade han, får man bara reda på hur det går till, så nog skall man ändra på dressyren. Jaså, tycker inte herrarna om det där med stolen och pipan? Och det som alla tyckte var så bra! Ja, ja, Ni som ha studerat och hållit på må väl veta bättre, men såg mig vad i herrans namn skall jag då lära hunden för något?

Behöva vi säga, att vi ej voro sena att taga vara på denna oväntade övning? Det var inte svårt nu, då vi fått gubbens förtroende att visa honom några få elementära småsaker, såsom ett lämpligt kedjehalsband och dylikt.

Vi lånade Charlies halsband och började snart öva linförighet med Boy och sedan med gubben. Efter knappt en halv timmes arbete gick Boy »fot» på ett oklanderligt sätt. Att vi inte överdriva framgår av bilden.

Nu kommer gubben Söderqvist att skaffa stamtavla, och han har även lovat att gå med i klubben, när detta är klart. I gengäld har »Bågis» lovat sända hr S. ett gammalt halsband, lämpligt för dressyrändamål, samt ett exemplar av Eric Sandstedts bok, JAG OCH MIN HUND, som vi äro fullständigt övertygade om att S. kommer att studera till långt fram på småtimmarna —.

E. M. Nielsen.

Göteborgspropaganda

På uppvisning i Trollhättan under motorsmatter och applåder inför 3.500 personer.

Söndagen den 9 maj 1937 på morgonen startade sju av göteborgsavdelningens bästa hundar med förare inklusive ledare och chaufför per lastbil från Göteborg för att göra propaganda för våra schäferhundar i Trollhättan med omejd. Resan var ej av det varmaste slaget. Men en kopp kaffe och dopp strax före framkomsten livade opp de halvt avsomnade livsandarna. Så embarkerades åter lastbilen och hela vägen fram till tävlingsplatsen beskådades vi av trollhätteinnevånarnas nyfikna blickar. Inkomna på idrottsplatsen, där uppvisningen skulle äga rum, omringades vi av en intresserad publik, som uttryckte sin glädje över dessa vackra och lugna hundar. Mitt schäferhundshjärta gladdes.

Vi skulle nämligen celebrera Svenska Motorklubbens Trollhätteavdelnings 10-åriga jubileumstävling å jordbana med en schäferhundsuppvisning i pausen. 30 minuter stod till vårt förfogande, varför allt måste gå som smort och efter ett på förhand uppgjort program, i vilket var inlagt våra hundars bästa prestationer. Detta program följdes också till det närmaste. Kanske vi överskred tiden med några minuter; men vad gör väl det, när hela publiken applåderar och avtackas med ett gemensamt skall från samtliga hundar. »Slutet gott — allting gott» heter det ju och i detta uttryck kunna vi med glädje instämma.

Efter uppvisningen blevo vi ganska »närgånget» uppvaktade och utfrågade av den i högsta grad entusiastiska publiken, som begärde upplysningar om, hur vi kunnat upp nå en så hög standard med avseende på dressyren. Dessutom förhörde man sig om priset på en god och väldresserad schäferhund.

»Välkomna tillbaka», hördes från alla håll, när vi anträdde vår återresa. Så nog var det propaganda alltid.

Under hemfärden småregnade det, men det spelade ju ingen större roll, när samtliga voro nöjda med sin dag, och det var också

»Speakers».

Vårkursen

Svenska Schäferhundklubben hade sin kursavslutning måndagen den 3 maj i Positionsartilleriets ridhus med till bristningsgränsen fullsatta läktare. Intresserade åskådare saknas aldrig vid våra kursavslutningar, som även denna gång på ett sakligt och övertygande sätt letts av klubbens duktiga och välkände kursledare herr Axel Brandt.

10 av kursens elever hade infunnit sig till avslutningstävlingen, som bedömes av disp. Åke Engström och undertecknad, och att det låg spänning i luften kunde nog skönjas hos envar. Striden om de allra första placeringarna var synnerligen hård och vem som placerat sig främst av hundarna framkom ej förrän sammanräkningen av protokollen voro färdiga. Hundarna voro så jämna så att även det minsta lilla fel omöjliggjorde tätplacering.

Prislistan fick följande utseende:

1:a pris, *Tanja*, äg. o. förare hr Emanuelsson, 98½ p. Tanjas svagaste mom. var skall på kommando.

2:a pris, *Rim*, äg. o. förare hr Österlind, 90 p. Även Rim hade sitt svagaste mom. i skall på kommando.

3:e pris, *Roy*, äg. o. förare hr Johansson, 84 p. Roys svåraste mom. voro i hoppen över häck o. plank.

4:e pris, *Jack*, äg. o. förare hr Lindgren, 82 p. Jacks svaghet låg i skall på kom., apport. och plank.

5:e pris, *Nero*, äg. o. förare hr Persson, 77 p. Nero fick en nolla i skall på kommando samt var sättande svagt.

6:e pris, *Fait*, äg. o. förare fru Persson, 74 p. Svaga voro här i skall på komm. och hoppen.

7:e pris, *Tim*, äg. o. förare hr C. Johansson, 61½ p. Tim fick en nolla i skall på komm. och apport.

8:e pris, *Haik*, äg. o. förare G. Wahlström, 53 p. Här blev det nollor i skall på kommando och apport, hoppen svaga.

I särklass gingo sedan *Lo-Lo*, äg. o. förare frk. Gisela av ström, samt *Trollet*, äg. o. förare frk. Strömberg. Båda hundarna voro mycket jämna i momenten med undantag av skall på kommando där det lilla »Trollet» absolut vägrade med den påföljd, att *Lo-Lo* segrade med 94½ poäng tätt följd av *Trollet* med 82 poäng. Kursledare och deltagare avtackades av kursinspektören hr Erik Sandstedt och där efter följde prisutdelningen. Till slut är att hoppas, att vi ej tappa bort varandra utan åter träffas om ej tidigare så åtminstone till hösten, då klubbens verksamhet vid sin sportstuga i Västberga väl är i full gång för fortsatta träningar och vår hunds utbildning till vårt eget bästa.

Uno Friberg.

Första dagarna i oktober börjar en ny dressyrkurs

Klubbens duktiga schäfrar

På Svenska Skyddshundsklubbens tävling i Göteborg den 23 maj belades de tre främsta platserna i segrareklass av hundar från vår klubb, nämligen Göteborgshundarna *Buck*, förare Herbert Scholtz, 288 $\frac{2}{3}$ p.; *Katja*, förare C.-E. Bohman, 266 p. samt *Teddy*, Magda Steen, 257 p.

Ett foto och en berättelse om den segrande Bucks bravad följer här nedan.

Buck i trevligt sällskap.

Schäferhunden Buck och hans husse voro ute i vintras och badade i ungefär 0-gradigt vatten vid Långedrag utanför Göteborg. Båda äro vinterbadare. Några pojkar i en eka voro intresserade av farbrorn, som med sin hund badade i det kyliga vattnet, varför de rodde in till stranden och hoppade i land, men de glömde i sin iver att lägga fast ekan, vilket de själva ej upptäckte, förrän en stund efteråt; men då hade ekan hunnit driva ut c:a 50 meter från land. De frågade då den badande farbrorn, om han inte möjligen ville simma ut efter ekan. På grund av det kyliga vattnet, ville farbrorn ej riskera detta — förståndigt nog — men kanske hunden skulle kunna klara uppdraget. Buck kommanderades »apport» utåt mot ekan. När Buck uppnådde ekan, försökte han först komma upp i den men misslyckades, trots ivriga försök. Husse kommanderade »apport» och gav honom uppmuntringsord, men vad var meningen?, en sådan där stor sak kan man väl i alla fall inte apportera! tycktes Buck fundera. Han började simma runt ekan och upptäckte härunder fånglinan, som hängde i en ögla utanför i fören. Under husses fortsatta uppmuntringsord, grep hunden linan och började så, långsamt men säkert, bogsera ekan mot land. Det var knogigt, men i land kom i alla fall ekan under pojkarnas jubel. Att de tackade farbrorn och beundrade hunden behöver väl ej omtalas. Tänk en sådan förständig och duktig hund, utropade pojkarna med en mun. — Hoppas de bli schäferhundvänner för livet!

E. L.

Betal annonsplats

Vårens tävlingar

Under våren har klubben bedrivit en livlig tävlingsverksamhet. Det har hållits utställningar, anordnats bruksprov för skydds-, spår- och rapporthundar. På grund av utrymmesskäl införes icke prisdomareberättelserna över bruksproven. Dessa komma med det snaraste att utsändas till resp. deltagare separat. Medlemmar, som äro intresserade av dessa prisdomareberättelser, kunna efter hänvändelse till sekreteraren få desamma sig tillsända. De vid de olika tävlingarna förekommande prislistorna införes här nedan.

Klubbens första tävling för året var spår- och rapporthundstävlingen vid Västberga den 28/2 1937, i vilken 3 spår- och 5 rapporthundar deltog. Storartat! Vidriga tävlingsförhållanden voro rådande vid tillfället. Metersdjup snö att pulsa i, följaktligen utförde de tillvalde en sportmanprestation av höga mått. I spårhundsklassen segrade *Boy*, äg. o. för. herr Gottfrid Axner, Sthlm, och erhöll 1:sta pris i segrareklass och hederspris för 511 $\frac{1}{3}$ p. I öppen klass erhöll *Ruff*, äg. o. för. herr David Olsson, Sthlm, 1:sta pris och hederspris för 438 p. *Rox*, äg. o. för. herr E. Hermansson, Enskede, som tävlade i segrareklass, uppnådde icke för denna klass godkänd poäng (420 $\frac{1}{3}$). Bland rapporthundarna blev blott *Nicke*, äg. o. för. herr Gustavsson, Åkeshov, godkänd och erhöll 122 $\frac{2}{3}$ p., för vilken prestation han erhöil 1:sta pris i öppen klass och hederspris. Övriga ej godkända resultat: *Björn Excelsior*, äg. herr A. Lennmalm, Sthlm, 96 $\frac{2}{3}$ p.; *Puck*, äg. fröknarna Ullstedt och Welinder, Sthlm, (89 $\frac{2}{3}$ p.) samt *Roy*, äg. herr S. Göransson, Enskede, 86 p. Av de uppnådda p. framgår, att de icke godkända hundarna voro bra. De klarade emellertid icke rapporthundsprovet och voro därmed utslagna. Snöhinder —!

I Södertälje hölls skyddshundstävling den 11/4 1937.

Prislista:

Nybörjareklass: *Cara*, äg. o. förare herr Knut Westin, Sthlm, 1:sta pris och hederspris (244 $\frac{2}{3}$ p.) samt specialpris för bästa spårprestation. *Wakt*, äg. o. förare herr Sven Friberg, Sthlm, 2:dra pris och hederspris (146 p.). *Öppen klass:* *Monahells Mac*, äg. o. förare herr A. Rembring, Södertälje, (125 p.). Ej godkänd.

Segrareklass:

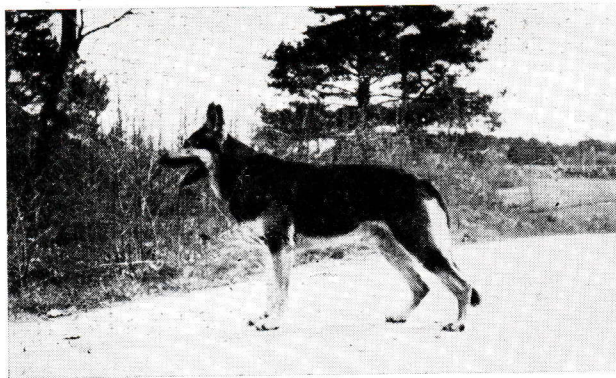
Ch. Fjällvargens Kickan, äg. o. förare herr C. E. Sjögren, Sthlm, 1:sta pris och hederspris (290 p.). *Vargamors Pojk*, äg. o. förare herr E. F. Andersson, Stortorp, 2:dra pris och hederspris (279 $\frac{1}{3}$ p.) *Boy*, äg. o. förare herr Gottfrid Axner, Sthlm, 3:dje pris och hederspris (247 p.). *Rutmarksborgs Lox*, äg. o. förare herr E. Guldbrandsson, Sthlm, (181 $\frac{1}{3}$ p.) Godkänd. *Scheik*, äg. o. förare herr E. Norman, Södertälje, (170 $\frac{2}{3}$ p.) Godkänd.

Den 25/4-37 avhölls en skyddshundstävling i Göteborg, närmare bestämt vid Floda. Göteborgsavdelningen svarade för anordningarna. 16 förare med hundar deltog. Följande resultat uppnåddes. 1) *Teddy*, äg. o. för. fru Magda Steen, Gbg, 251 $\frac{2}{3}$ p. Göteborgsavdelningens vandringspris. 2) *Key*, äg. o. för. herr Erik Dahlgren, Gbg, 249 $\frac{2}{3}$ p. Fabriksförsäljningens vandringspris. 3) *Grassie*, äg. o. för. herr Egon Törnberg, Gbg, 249 p. 4) *Tell*, äg. o. för. herr Georg Karlsson, Gbg, 246 $\frac{1}{3}$ p. 5) *Buck*, äg. o. för. herr Herbert Scholtz, Gbg, 245 p. 6) *Katja*, äg. o. för. herr C. E. Bohman, Lerum, 240 $\frac{2}{3}$ p. Göteborgs Postens vandringspris. 7) *Troj*, äg. o. för. herr H. Andreasson, Mölnadal, 228 $\frac{2}{3}$ p. 8) *Varro av Barrsäter*, äg. o. för. herr Oskar Lindsjö, Gbg, 202 $\frac{2}{3}$ p. Samtliga nu nämnda tävlade i

segrareklass. I öppen klass tävlade 4 hundar. 1) *Lobo*, äg. o. för. herr Morgan Engström, Gbg, 219 $\frac{2}{3}$ p. 2) *Aja av Ringön*, äg. o. för. herr A. E. Ström, Gbg, 211 $\frac{3}{3}$ p. 3) *Bambi av Ringön*, äg. o. för. herr Axel Juhlin, Gbg, 200 $\frac{3}{3}$ p. 4) *Disa av Ringön*, äg. o. för. herr Oskar Krantz, Gbg, 192 $\frac{2}{3}$ p. Nybörjareklass. 4 hundar deltog. 1) *Dixie av Ringön*, äg. o. för. herr Kell Mikaelsson, Gbg, 191 $\frac{1}{3}$ p. 2) *Carrie*, äg. o. för. herr Evald Martinsson, Gbg, 163 $\frac{3}{3}$ p. 3) *Teddy II*, äg. o. för. herr Åke Juhlin, Gbg, 151 p. 4) *Torsheims Lady*, äg. o. för. herr Erik Dahlgren, Gbg, 124 p.

Vårens sista skyddhundstävling avhölls den 9 maj 1937 i Västberga, därvid endast 10 hundar deltog. I segrareklass blev placeringen följande: 1) *Champion Fjällvargens Kickan*, äg. o. för. herr C. E. Sjögren, Sthlm, 262 $\frac{2}{3}$ p., Sigge Wettermarks vandringspris samt hederspris. 2) *Vargen Excelsior*, äg. o. för. herr Uno Friberg, Sthlm, 246 $\frac{1}{3}$ p., hederspris. 3) *Boy*, ägare och förare herr G. Axner, Stockholm, 239 p. Godkänd. *Vargamors Pojk*, äg. o. för. herr E. F. Andersson, Stortorp, 237 $\frac{2}{3}$ p. Ej godkänd. I öppen klass startade blott en hund, nämligen *Cara*, äg. o. för. herr Knut Westin, Sthlm, *Cara*, som uppnådde tävlingens högsta poäng, 264 $\frac{2}{3}$, erhöill sin första inteckning i Christian Silows förnämliga vandringspris samt hederspris. Glädjande nog startade inte mindre än 5 hundar i nybörjareklass. Placeringen där blev följande: 1) *Billo v. Hannover*, äg. o. för. herr Åke Engström, Sthlm, 215 $\frac{1}{3}$ p., inteckning i Maja Hedströms vandringspris samt hederspris. 2) *Boy*, äg. o. för. herr Rundqvist, Sthlm, 185 $\frac{1}{3}$ p. hederspris. 3) *Clodo Greiffsson av Rekola*, äg. o. för. herr Axel Hellgren, Sthlm, 169 p. hederspris. *Ramonas Reio*, äg. o. för. herr R. Bjuhr, Alvsjö, 141 $\frac{1}{3}$ p. Godkänd. *Clea av Rekola*, äg. o. för. fru Signe Österman, Sthlm, 162 p. Clea, som var synnerligen jämn både i appell och manarbetet, blev icke godkänd.

Deltag i klubbens stora Höstutställning den 11 och 12 sept. 1937

Avel

Vaj Excelsior, 1348 HH, som är fallen efter Lord von Wittenberge, undan Varga, 446 DD, står till avelstjänst för lämpliga tikar. Hänvändelse till ägaren: Ingeniör A. Bergström, Kungsholmsstrand 21, Sthlm. Tel. 53 15 77.

Deltag i klubbens stora höstutställning.

Lördagen den 11 och söndagen den 12 september 1937 kommer Svenska Schäferhundklubben att avhålla sin stora sedvanliga utställning i Ridhuset bakom Stadion. Såsom prisdomare kommer att fungera en av Tysklands framstående schäferhundexperter, som tidigare icke dömt på någon Svensk utställning.

Vi hoppas, att varje medlem gör allt för att anslutningen skall bli så stor som möjligt.

Anmälningsblanketter tillhandahållas efter hänvändelse till sekretariatet.

Utställning i Bollnäs.

Klubben hade anordnat en utställning i Bollnäs den 13 juni. Ett 20-tal hundar voro utställda. Prisdomare var tidskriftens redaktör. Två intresserade medlemmar i orten, nämligen bokhållare Viktor Persson och fjärdingsman Larz Johanson hade åtagit sig att ombestyras, att utställningen kom till stånd. De skilde sig från uppdraget med heder. Kritik över de utställda hundarna kommer att införas i nästa nummer av tidskriften.

Prislistan fick följande utseende

HUNDAR:

1:a pris öppen klass o. 1:a pris segrarklass: Wolf 1916 L. L., ägare: landsfiskal I. Sundsvallson, Järvsö.

1:a pris öppen klass o. 2:a pris segrarklass: Kay 1691 J. J., ägare: folkskollärare Axel Danielsson, Bollnäs.

2:a pris öppen klass: Peppo-Lurifax, ägare: bokhållare Viktor Persson, Bollnäs.

2:a pris öppen klass: Lyckåsens Dick, 1920 L. L., ägare: kriminalkonstapel A. G. Forss, Aspudden.

3:e pris öppen klass: Roy 1690 J. J., ägare: konditor Helge Engström, Bollnäs.

3:e pris öppen klass: Rutmarksborgs Ruster 1692 J. J., ägare: färghandlare Hj. Lilja, Järvsö.

TIKAR:

1:a pris öppen klass o. 1:a pris segrarklass o. cert.: Steppvargens Lady, 1070 K. K., ägare: hr Eric Nilsson, Stockholm.

1:a pris öppen klass o. 2:a pris segrarklass: Kuna von Werrentor S. Z. 468654, ägare: Kennel Solåker, Viggbyholm.

1:a pris öppen klass o. 3:e pris segrarklass: Tre Sängs Dixie, ägare: köpman Arthur Wikman, Harnäs.

1:a pris öppen klass o. 4:e pris segrarklass o. hederspris: Bojan 133 G. G., ägare: fjärdingsman Larz Johanson, Bollnäs.

2:a pris öppen klass: Kelly, ägare: urmakare Gösta Sjögren, Bollnäs.

2:a pris öppen klass: Dolly, ägare: försäkringsinspektör John Nilsson, Lottefors.

2:a pris öppen klass: Asta von Heidelbergberg, 275 L. L., ägare: Kennel Solåker, Viggbyholm.

2:a pris öppen klass: Bissebills Missy, 1939 J. J., ägare: tapetserare Gunnar Dahlgren, Gnesta.

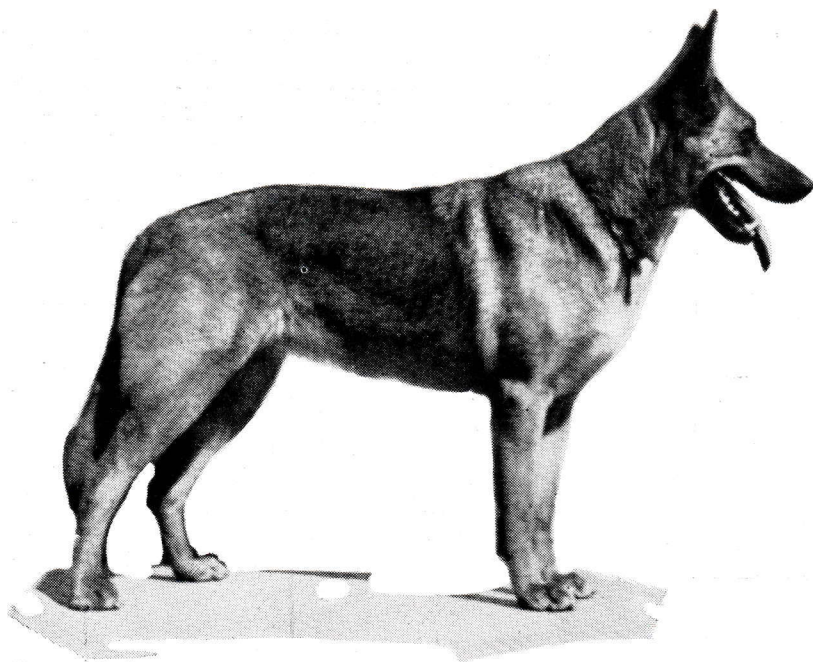
2:a pris öppen klass: Foya, 1926 L. L., ägare: hr B. Gustafsson, Sundbyberg.

2:a pris öppen klass: Tanja, 301 L. L., ägare: hr Herbert Emanuelsson, Stockholm.

3:e pris öppen klass: Lady, ägare: fru Harriet Malmberg, Bollnäs.

UPPFÖDARKLASS:

2:a pris till fjärdingsman Larz Johanson.

Champion Steppvargens Lady

Vitakalk-pokalen

Schäferhunden är en brukshund

Å Svenska Kennelklubbens utställning i Stockholm den 29—30 maj 1937 erövrades certifikaten av Lord (Oden) av Fenrisulven, 769 H. H., äg. lärarinnan Lalla Johansson, Sandviken, samt Steppvargens Lady, 1070 K. K., äg. herr Eric Nilsson, Stockholm. Lord, som även erövrade den s. k. Vitakalkpokalen, som tilldelades bästa hund av skyddshundsras, bör nu liksom Steppvargens Lady, vilken numera har trenne 1:sta pris i segrareklass å utställning, visa vad de duga till som brukshundar, ty schäferhundsavel är brukshundsavel och skönhet är lika med ändamålsenlighet.

Vi hade i ett tidigare nummer av denna tidskrift framställt en önskan om att få se tvenne då nyblivna champions på tävlingsbanan, men ännu figurera de i sällskapshundarnas led. Vi föreställa oss blott en stövare eller fågelhund, som icke kan användas till jakt.

Red.

P. S.

Steppvargens Lady, med vilken avlagts bruksprov, har erhållit titeln champion. — Gratulerar!

D.S.

Importer

Kennel Excelsior (äg. fröken Sophie Wolter), Stockholm, har från Tyskland importerat schäferhunden Kajus (Treu) vom Hus Schütting, S. Z. 494796, född den 16 april 1936, e. Tristan vom Haus Schütting, 428497, u. Dolly vom Reh-kolk, 410089, samt schäfertikarna Languste vom Hus Schütting, S. Z. 494806, född den 18 april 1936 e. Chlotar v. Burg Fasanental S. Z. 461799 u. Christa v. Lübrassen S. Z. 447752; Cilberta vom Stolzenfels, S. Z. 505011, född den 16 dec. 1936 e. Held v. Domschloss, S. Z. 472522 u. Bella v. Jagdschloss-Platte, 377856.

Föräldrar till samtliga ovannämnda hundar äro dressyrutbildade, kårade och på utställningar ofta med Vorzüglich = utmärkt — belönade avelshundar. Held och Chlotar deltog bl. a. i årets segrareutställning i München, där de belade 6:te och 7:de plats bland 15 st. Vorzüglich-hundar. Båda härstamma från tre slutna brukshundsgenerationer.

Solåkers Kennel (ägare tulltjänsteman Ivar Olsson), Viggbyholm, har från herr Anton Schmadel, Ulm a. d. Donau importerat schäfertiken Kuna vom Werrentor, S. Z. 468654, Z. Pr., född den 19 juni 1934 och kårad såsom avelstik för 1937—1938. Kuna är inavlad på Klodo v. Boxberg, samt Caro och Wanda v. Blasienberg. Hon parades innan exporten med Arno v. d. Schwabenheimat, S. Z. 463576 Z. Pr. samt födde den 29 maj 7 stycken valpar.

Hr I. Olsson med sitt nyförvärv Kuna vom Werrentor.

VETERINÄR

P. Viridén

Rörstrandsgatan 8

Mottagn. efter överenskommelse per tel.

31 88 20

En nyhet

För att bringa litet ordning i klubbens prisfråga har styrelsen låtit tillverka en konstnärligt utförd jetong, föreställande en schäferhund i profil. Av bilden framgår att konstverket är förnämligt. Bestämmelserna för erövrandet av detsamma äro följande:

Pris erövrade på tävlingar anses förmer än de som erövras på utställningar, varför de förstnämnda till skillnad från de andra äro försedda med förstnämnda till skillnad jetongerna äro utförda i silver, koppar och brons.

Till samtliga pristagare på utställning i segrare-, brukshunds-, avels- och uppfödareklass utdelas gratis silverjetongen. Utställare, som med sin hund erövrar 1:a pris i ungdomsklass, får lösa bronsjetongen samt den som erövrar 1:a pris i öppen klass får lösa kopparjetongen. I bägge fallen är priset kronor 7:50.

För erövrade pris å bruksprov utdelas ifrågavarande jetong gratis med silver för 1:a pristagare i samtliga klasser, koppar för 2:a pris samt brons för 3:e o. s. v.

Ingen schäferhundägare bör bland sina prissamlingar sakna denna förnämliga sak. Därför torde den, som inte kan erövrå densamma på utställning, utbilda sin hund och således vinna priset på ett bruksprov.

Prislista

över

Svenska Schäferhundklubbens utställning i Södertälje den 2 maj 1937.

Söndagen den 2/5 avhöll klubben en utställning i Södertälje. God anslutning och ett vackert väder rådde. Södertäljeavdelningen med dess ordf. i spetsen svarade för anordningarna. Kritik över de utställda hundarna kommer att införas i ett senare nummer.

1:a pris öppen klass:

Hundar:

Björn Excelsior, 625 LL, äg. hr A. Lennmalm, Sthlm, *Kajus (Treu) vom Haus Schütting*, SZ 494796, äg. frk. S. Wolter, Sthlm, *Käwestugans Leipt*, 532 KK, äg. hr och fru A. Weinar, Segeltorp, *Tarzan*, 1273 JJ, äg. frk. G. Rosell, Enköping.

Tikar:

Bissellis Sissi, 1941 JJ, äg. hr N. Andersson, Råsunda, *Kuna vom Werrentor*, SZ 468654, äg. hr I. Olsson, Viggbyholm, *Käwestugans Uffsa*, 1736 KK, äg. hr F. Asplund, Oxelösund, *Languste vom Haus Schütting*, äg. frk. S. Wolter, Sthlm, *Ramonas Teika*, 1587 HH, äg. hr N. Lindahl, Sthlm, *Steppvargens Lady*, 1070 KK, äg. hr E. Nilsson, Sthlm, *Vikunja vom Haus Schütting*, äg. hr H. Andreasson, Mölndal.

2:a pris öppen klass:

Hundar:

Klodo, 928 KK, äg. hr E. Lövgren, Södertälje, *Käwestugans Dallas*, äg. hr S. Kihlström, Tureberg, *Käwestugans Negus*, 1739 KK, äg. hr K. E. Andersson, Huvudsta, *Vargen Excelsior*, 196 HH, äg. hr U. Friberg, Sthlm.

Tikar:

Baranja av Rekola, 1953 JJ, äg. frk. A. Eklund, Södertälje, *Jeri* 1382 HH, äg. Bror Thorberg, Södertälje, *Saba av Corona*, 1586 HH, äg. hr E. Carlsson, Sthlm, *Zenta*, hr, Stig Scholander, Ösmo, *Kenny*, 1482 HH, äg. handelsförest. Pettersson, Baggetorp.

3:e pris öppen klass:

Hundar:

Käwestugans Raff, 1440 KK, äg. ing. S. Swärd, Saltsjö-Duvnäs, *Tarzan av Forstena*, hr A. Bengtsson, Baggetorp.

Tikar:

Bella, äg. hr E. Helander, Enköping, *Ulvamons Bessi*, äg. hr R. Wikström, Södertälje, *Irja av Forstena*, äg. hr K. P. Andersson, Södertälje, *Ryla*, 517 LL, äg. hr B. A. C. Berggren, Ängby.

Ungdomsklass:

Tik:

Tanja, 301 LL, äg. hr H. Emanuelsson, Sthlm.

Segrareklass:

Hundar:

1. *Käwestugans Leipt*, cert. o. hp.; 2. *Tarzan*; 3. *Björn Excelsior* samt 4. *Kajus (Treu) vom Haus Schütting*.

Tikar:

1. *Steppvargens Lady*, cert. o. hp.; 2. *Käwestugans Uffsa*; 3. *Kuna vom Werrentor* samt 4. *Vikunja vom Haus Schütting*.

Brukskundsklass:

1:a pris *Vargen Excelsior*, hp. och *Jeri*, 1382 H. H., hp.

Uppfödareklass:

1:a pris *Käwestugans Kennel*, äg. hr och fru A. Weinar, Segeltorp.

Två nya champions.

Boy 413 F. F., äg. målarmästare G. Axné, Stockholm, erövrade på FSSSH:s vartävling i Norrtorp 1:a pris i segrareklass för skyddshundar och tilldelades därmed titeln brukshundschampion. Boy, som är en utomordentlig brukshund är godkänd såsom skydds-, spår- och draghund.

Torsheims Lady, 537 K. K., äg. herr Erik Lövgren, Göteborg, blev å Svenska Schäferhundklubbens vartävling för skyddshundar i Göteborg den 25/4 1937 godkänd och erövrade därmed titeln utställningschampion. Vi gratulera!

Anmälningstiden för

Svenska Kennelklubbens utställning i Sundsvall den 25 juli utgår den 9 juli.

Friherre Carl Leuhusen dömer schäfer.

Utställningar och bruksprov

Utställningar:

Stockholm: den 11—12 sept. (Obs! Utländsk prisdomare, som tidigare icke dömt å svensk utställning).

Premieringar:

Sollefteå: den 8 augusti (Prisdomare Avdelningschef H. Scholander, Stockholm).

Skyddshundstävlingar: Stockholm den 5 sept.; Göteborg den 26 sept. samt i Södertälje den 24 oktober.

Spår- och rapporthundstävlingar: Stockholm den 7 november.

Avdelningsstyrelserna anmodas att i god tid före varje tävling till sekreteraren inkomma med event. önskemål ifråga om prisdomare, vilka i varje särskilt fall skola godkännas av SKK.

Ett och annat

Vid klubbens utställning i Södertälje tjänstgjorde tjänsteman Erland Lorné, Göteborg, som prisdomareaspirant.

*

Kapten Hans Edman och herr Åke Engström fungerade som prisdomareaspiranter vid FSSSH:s vartävling för skyddshundar.

*

Klubben har skänkt ett hederspris till staden Ulm a. d. Donau, där en jubileumsutställning med schäferhundar skall äga rum i höst. Svenska Schäferhundklubben har fått löfte om ett dito i gengäva.

*

En ny dressyrkurs kommer troligen att anordnas i höst med början någon av de första dagarna i oktober.

*

Brukshundsintresserade ohoj! Träningsstävling för skyddshundar äger rum vid Västberga den 22/8 1937 med början klockan 9.

*

I den av Svenska Draghundklubben i påskas inspelade filmen, som visades å sistnämnda klubb's årsmöte härförleden, förekom en s. k. schäferhund, som på ben liknande styltor, hade felaktiga proportioner. (Se standardbeskrivningen i detta häfte.) Vore det manne icke lämpligt att då en film inspelades av en till Svenska Kennelassociationen ansluten förening använts hundar, rasrena och verkligt typiska?

*

Från Kennel av Ulvy, innehavare Herr Emil Lindkvist, Sthlm, har försålts följande valpar fallna e. Kraftenbergs Fajo och Monahells Rossy: Fajo till Herr Nils Forsberg, Sthlm; Vargo till Herr Curt Liljesson, Sthlm; Buster till Herr Nilsson, Kristinehamn; Peggy till Polisman Anders Stålbrandt, Stureby; Sickan till Landsfiskal Carl Lindell, Söderköping, samt Lady till Köpman Einar Sjöberg, Sthlm.

*

Champion Torsheims Lady, 537 K. K., (äg. herr Erik Dahlgren, Göteborg) parades den 23/5 1937 med Klodo av Lilliengaard, e. Weldsieger 1935 Jalk v. Pagensgrüb. Klodo äges av Lillie Wengel, Köpenhamn.

*

Den 31/1-37 hade Södertäljeavdelningen anordnat en träningsstävling och kursavslutning ute vid sportstugan.

En arbetsvillig valp i Kennel av Barrsäter

Kursdeltagarna och deras hundar visade goda anlag, och ledaren, hr J. Alberg, kommer säkert att få heder av sina elever, av vilka de tre bästa voro: Hrr G. Nordeman (Bicki), P. Andersson (Irja av Forstena) samt Steiner (rottweilern Bella).

*

I träningsstävlingen uppnåddes mycket goda resultat och placeringen blev följande: Hr M. Norman (Cheik), Hr J. Alberg (Steppvargens Mona) samt Fru M. Wikström (Bessi). Den sistnämnda hunden överraskade med att gå dagens bästa spår.

*

Händelser vid Västberga.

Vid träningsstävlingen (spår- och rapport) söndagen den 31/1 blev ordningsföljden följande: Spårhundskl.: hr G. Axnér (Boy), hr D. Olsson (Ruff) och hr E. Hermansson (Rox). Rapporthundskl.: herr o. fru S. Göransson (Roy), herr o. fru Gunnar Gustavsson (Nicke) samt fröknarna Velinder och Ullstedt (Puck). Den 7/2 hölls träningsstävling för skyddshundar, då placeringen blev: hr G. Axn'r (Boy), hr G. S. Gustavsson (Foy), hr Alberg, Södertälje, (Chang) samt hr Vestin (Cara). I appellklassen vid samma tillfälle segrade hr Nils Andersson, Råsunda, med Bisse-lills Cissi.

Förvärva klubbens förarediplom!

Vid flyttning anmäl nya adressen till skattmästaren!

Uppmana till medlemskap i Svenska Schäferhundklubben!

Läs dressyrboken »Jag och min hund» av Eric Sandstedt!

Svenska Schäferhundklubbens styrelse 1937 och övriga funktionärer.

Ordförande: Avdelningschef Helge Scholander, Tallbo, Storängen, tel. Storängen 61 och SF samt 41 54 34 efter kl. 19.

Vice ordförande: Sjökapten Hans Edman, 86 Norr Mälarstrand, tel. 51 05 05.

Sekreterare: Fröken Anna-Greta Sellman, 18 Styrmansgatan, 2 tr., tel. 60 80 04.

Vice sekr.: Herr Å. Engström. Tel. 60 56 03.

Skattmästare: Telegrafjänsteman Hjalmar Jansson, 39 Bondegatan, 3 tr., tel. 40 33 18.

Föredragschef: Kamrer Eric Sandstedt, 5 Storskärsgatan, 2 tr., tel. 61 44 70.

Ackvisitionschef: Köpman Lennart Bolmström, Södra Långgatan 4, Hagalund, tel. 40 33 18.

Kommissarie: Ingeniör Arvid G. Bergström, 21 Kungsholmsstrand, tel. 53 15 77.

Tävlingsledare: Fotograf Uno Friberg, 97 Götgatan, 1 tr., tel. 40 49 32.

Träningsledare: Ingeniör Gunnar Ekstedt, 10 Rörstrands-gatan, 5 tr., tel. 33 55 75.

Kursinspektör: Kamrer Eric Sandstedt.

Kursledare: Uppbördsman Axel Brandt, 9 C Västgötagatan, tel. 41 73 25.

Klubbmästare: Sjökapten Hans Edman.

Redaktör för tidskriften: Kriminalkonstapel Sigfr. Sund, 110 Ringvägen, 4 tr., tel. 43 61 13.

Stugfogde: Fiskhandlande E. Hermansson, 29 Odelbergsvägen, Enskede, tel. 49 37 79.

Avelsråd: Avdelningschef Helge Scholander (ordf.), fröken A.-G. Sellman, kriminalkonstapel S. Sund och målarmästare Carl Nygren, Källsvik, Södertälje.

Avelsrådet lämnar råd och upplysningar i avelsfrågor, varför medlemmarna uppmanas att vända sig till rådets ledamöter i berört fall.

Klubbens adress är: Svenska Schäferhundklubbens sekreterare Fröken A.-G. Sellman, 18 Styrmansgatan, 2 tr., Stockholm.

Underavdelningarnas styrelser 1937.

GÖTEBORG:

Ordförande: Poliskonstapel Arvid Saxling, 23 Hisingsgatan, Göteborg.

Sekreterare: Herr Carl Erik Bohman, Lerum.

Skattmästare: Direktör H. Andreasson, 14 Bergmansgatan, Mölndal.

Göteborgsavdelningens adress är: Svenska Schäferhundklubbens Göteborgsavd., Box 11, Mölndal.

SÖDERTÄLJE:

Ordförande: Målarmästare Carl Nygren, Källsvik, Södertälje, tel. Södertälje 1895.

Sekreterare: Herr Martin Norman, 18 Högbergsgatan, Södertälje.

Skattmästare: Herr John Alberg, 37 B Ragnhildsgatan, Södertälje.

Södertäljeavdelningens adress är: Målarmästare C. Nygren, Källsvik, Södertälje.

GÄVLE:

Ordförande: Köpman Nils Lundqvist, Persbacka gård, Strömsbro.

Sekreterare: Kapten Ernst Wiström, Fredriksskans, Gävle.

Skattmästare: Kassör Eric Holmström, Kyrkogatan 17, III, Gävle.

Gävleavdelningens adress är: Svenska Schäferhundklubbens Avd. i Gävle m. omnejd, Fredriksskans, Gävle.

**Gör honom till vad Ni själv
önskar han skall bli,**

en hund av vilken Ni
kan fordra allt!

Utfodra honom därför med

Tengers Hundbröd

som ger
energi, uthållighet,
kraft och hälsa.

Begär det hos Eder handlare.

Får Eder hund motion?

Cykelmotion är nyttigt för såväl ägare som hund

Köp cykeln hos **Axel Helligren**

Skänegatan 87 - Tel. 41 27 92, 42 26 04

Piperska Muren

(mitt emot Rådhuset)

Serverar i sina ombyggda och moderniserade lokaler

Telefon **Lunch fr. kr. 1: 75, Middag fr.**

50 55 61 **kr. 2: 25, Supé från kr. 2:—**

50 43 23 **Musik. Dans måndag o. torsdag,**

53 36 60 **På sommaren terrass- och parkserving.**

Festvåningar för större och mindre beställ-

ningar, kongresser, sammanträden upp

till 300 personer.

Pris Kr. 1: 25